

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

มาศึกษาดูให้ดี

ก่อนจ้กัหัน

พระลูกพระหลานที่เข้ามาอบรมทุกวัน ๆ ล้นเหลือทุกวัน ๆ ให้ดูนะ มาศึกษาให้ศึกษา ตาให้ดู สังเกตด้วยดีด้วยสติด้วยปัญญา ตา หู สัมผัสอะไรให้ดู นี่เรียกว่ามาศึกษา ประชาชนญาติโยมก็เหมือนกัน อย่ามาแก้ ๆ กัง ๆ มาโก้ ๆ เก่ ๆ ไม่ได้นะ วัดนี้ไม่ใช่วัดโก้แบบส้วมแบบถ่านกิเลสตัณหาณะ โก้แบบธรรม เลิศแบบธรรม ให้ดูให้ดี ท่านทั้งหลายมาอย่าเอากิเลสมาอวดธรรม มันขวางตาจะตายแล้ว มีแต่กิเลสมาอวดธรรม โถ หยิ่งแท้ ๆ นะ กิเลสนี้ตัวหยิ่งมากที่สุด ตัวส้วมตัวถ่าน ธรรมดูแล้วถ้าภาษาโลกเรียกว่า นำหัวเราะนำหมั่นไส้เหลือเกิน ไม่รู้ตัวเลยคือกิเลส ตัวหน้าด้านคือกิเลสนะ ให้ดูทุกคน

เรามาศึกษาอะไร ธรรมเลิศเลอมาตั้งกับตั้งกัสปี้ กิเลสเลวร้ายมาตั้งกับตั้งกัสปี้ เอาเป็นคู่เทียบเคียงกันอยู่ในหัวใจของคนเดียว กิริยามารยาทแสดงออกจากหัวใจที่เลวร้ายนั้นละมากกว่าของดีนะ เวลานี้มาศึกษาดูให้ดี ยิ่งเวลานี้วัดนี้กลายเป็นวัดตลาด วัดสำเพ็ง สำเพ็งของกิเลสมันแหละไม่ใช่สำเพ็งของธรรมไปแล้วนะเวลานี้ ยั่วเย้า ๆ มองดูจูนดูไม่ได้ ยังโอ้อ่าฟูฟ่า กิเลสมันเก่งอย่างนั้น มันโอ้อ่า เป็นส้วมเป็นถ่านมันไม่ยอมรับ มันโอ้อ่าเหยียบทองคำทั้งแท่งคือธรรมที่เลิศเลอไปตลอดมา แล้วยังจะเหยียบตลอดไปอีกหนาแน่นยิ่งกว่านี้ละ

เราพูดจริง ๆ เราปฏิบัติมาเต็มเหตุเต็มผล เวลามันมีดมันก็มีด มีดบอดจูนมองหาอะไรไม่เห็น ชนเอาเลย ๆ ธรรมะเป็นธรรมชาติที่แจ้งขาวดาวกระจ่าง เข้ามาปฏิบัติตามอรรถตามธรรม ค่อย ๆ มีแสงสว่างขึ้นมา ๆ เห็นไหมพระพุทเจ้าสว่างขึ้นมาจากการบำเพ็ญความดี สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเรา คือพระสงฆ์ สว่างกระจ่างแจ้งมาเป็นสรรณะของพวกเราด้วยความดี เอาธรรมเข้ามาประดับ เอามาตกแต่งแก้ไขจะค่อยสว่างออกไป เห็นดีเห็นชั่วแล้วแก้ไขกันได้ นี่เราก็ปฏิบัติมาอย่างนั้นเหมือนกัน ที่มาสอนพี่น้องทั้งหลายอย่ามาเข้าใจว่าหลงตาบัวดูนะ เราไม่ได้ดู ธรรมท่านมองดูกิเลสท่านรำคาญต่างหาก แล้วก็ยืมเอาหลงตาบัวเป็นเครื่องมือสอนพี่น้องทั้งหลาย หลวงตาบัวก็โง่เหมือนพี่น้องทั้งหลาย อยากฉลาดแต่มันไม่ฉลาด เพราะความโง่มันลากไปวันหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ตื่นนอนจนหลับ จะเอาความฉลาดมาจากไหน

ท่านทั้งหลายมาศึกษาอบรมธรรมนี้ ให้ดูให้ดี อย่ามาเล่น ๆ ศาสนาเวลานี้ กลายเป็นลัทธิเป็นถนกันไปแล้ว ลัทธิถนขึ้นเหยียบของคำทั้งแท่ง จนจะไม่มีอะไรเหลือใน ชาวพุทธเราแล้ว ไปที่ไหนมีแต่ความเห่อ เห่อตั้งแต่เรื่องของกิเลส ๆ ทั้งนั้นมันดูไม่ได้ แล้วใครเอาความสุขความเจริญที่เลิศเลอเพราะวิ่งตามกิเลสมาอดกันบ้างซิ ว่าข้ามีความสุข ข้าวิ่งตามกิเลส ข้ามีความสุขที่ตรงไหนมันไม่เห็นมี มีแต่ไฟเผาอยู่ในหัวอก ๆ ช่างนอกเอามาประดับประดาตกแต่งหลอกลวงกันไป ช่างในเป็นไฟ ๆ สุมอยู่ในหัวใจไม่กล้า จะพูดออกมาได้ นอกจากคนใกล้ชิดติดกันก็ระบายนึกกันฟังบ้าง ไฟในหัวใจนี้กิเลสมันสร้างขึ้นมา ถ้าธรรมในหัวใจอยู่ที่ไหนเย็นไปหมด สงบเย็นกายเย็นใจด้วยธรรมนี้ เย็นผิตทั้ง หลายนะ ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ทุกคน ๆ

พระนี่มามากทุกวัน ๆ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ ถ้าพระหาสาระไม่ได้แล้ว จะไม่มีอะไรเป็นความหมายในเมืองไทยซึ่งเป็นแดนแห่งชาวพุทธนะ จะไม่มีอะไรเป็นความหมาย ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ ธรรมคือธรรมเลิศเลอมาตลอด ความเลวร้าย ๆ มาตลอด มันแข่งกันอยู่เวลานี้ แต่ฝ่ายกิเลสเหนือกว่า ๆ ตลอดเวลา ใครก็สมัครไปตามกิเลสทั้งนั้น ๆ สมัครไปตามธรรมมีน้อยมากทีเดียว ให้จำเอานะลูกหลาน เราสอนทุกวัน ๆ นี้หลวงตาก็ จวนจะตายแล้ว มองดูที่ไหนมันขวางหูขวางตาในสายตาของธรรม หลวงตาบัวก็บอดแต่ ธรรมท่านไม่บอดนั้นซิ มองไปไหนจำ ๆ ไปหมดจะว่าไง นี่ละธรรมศาสดาสอนโลก เราทั้งหลายยังหัวเราะเยาะเย้ยต่อศาสดาด้วยอำนาจของกิเลสพองตัวใหญ่ ๆ นั้นอยู่หรือ เอาไป พิจารณานะ เอาละทีนี้จะให้พร

หลังจingham

วันนี้เป็นวันเฉลิมพระชนม์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นพ่อเป็นแม่อัน ใหญ่หลวงแห่งชาติไทยในจำนวนคน ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อย วันนี้ควรที่พี่น้องทั้งหลาย ทุกคนซึ่งเป็นลูกเต้าของท่านได้พากันระลึกกราบไหว้บูชาท่าน และทำบุญกุศลเป็นที่ระลึก ด้วยในวันเช่นนี้ เช่น ทำบุญตักบาตรการกุศลใด ๆ ก็ตาม ควรจะทำให้เป็นที่ระลึกของพ่อ ชาติบ้านเมืองของเรา แม้แต่สัตว์ก็มีพ่อแม่ มนุษย์เราไม่มีพ่อแม่ได้ยังไง เมืองไทยเราก็มี พ่อแม่ วันนี้เป็นวันสำคัญ คือวันเฉลิมพระชนม์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นพ่อ ของเราทั่วประเทศไทย ขอให้พากันรำลึกคิดถึงท่าน แล้วการจะสร้างความชั่วช้าลามกทั้ง หลายนี้ขอให้ระลึกถึงพ่อถึงแม่นะ อย่าไประลึกถึงแต่ความอยากทำอย่างเดียว ความอยาก ทำส่วนมากเป็นนิสัยของจิตที่มีกิเลสฝังอยู่ภายในนั้น และเป็นตัวเจ้าอำนาจมากมักแสดง ออกมาก่อน ทำให้อยากทำสิ่งนั้น อยากทำสิ่งนี้ ส่วนมากมีแต่ความชั่ว

เฉพาะวันนี้เป็นวันเฉลิมพระชนม์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นพ่อของพี่น้องชาวไทยเราได้ปรากฏในวันนี้นั้น ขอให้พากันรำลึกกราบไหว้บูชา ทำบุญอุทิศถวายพระองค์และบรรดาสัตว์ทั่วโลกดินแดน แล้วก็ย้อนเข้ามาทำความระลึกถึงตัวว่าพ่อเรา เอ้าพูดชัด ๆ เลยว่า พ่อของเราพระองค์นี้ คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านพาลูกเต่าเหล่ากอของท่านทั่วประเทศไทยตั้ง ๖๒ ล้านคนทำบาปทำกรรมที่ไหนใหม่ และพระองค์ประทานโอวาทหรือสั่งสอนว่า ให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นลูกของพระองค์ทั้งลูกหญิงลูกชาย ให้พากันไปทำความชั่วช้าลามกเป็นที่ระลึกเฉลิมพระชนม์ของพ่อ อย่างนี้เคยมีไหมพิจารณาให้ดี

วันนี้เป็นวันเฉลิมพระชนม์ ซึ่งเป็นวันเลิศเลอแห่งพี่น้องชาวไทยเรา ได้ประกาศบูชาพระองค์ เป็นพิธีการทุกแห่งทุกหนตามจังหวัดต่าง ๆ วันนี้ พระองค์ไม่เคยชักชวนบรรดาประชาชนทั้งหลายในแดนแห่งเมืองไทยของเรา ให้พากันทำความชั่วช้าลามก อย่างนี้ไม่เคยมี มีแต่ชักชวนให้พากันทำความดีความดี ระลึกถึงบุญถึงคุณตั้งแต่พ่อแม่ของเราลงมา นี่ก็พระมหากษัตริย์ท่านเป็นพ่อเป็นแม่ สมเด็จพระบรมราชินีนาถเป็นพ่อเป็นแม่ของคนทั้งประเทศของเรา เราจึงควรระลึกเป็นอย่างมากทีเดียว เช่นวันนี้ระลึกถึงบุญถึงคุณของพระองค์ ทำบุญอุทิศถวายพระองค์ แล้วอุทิศส่วนกุศลแก่บรรดาสัตว์ทั้งหลาย

แล้วก็รวมเข้ามาสู่ตัวของเรานี้ว่า ให้พยายามทำความดีความดี ให้สมพระองค์มีพระเจตนาเมตตาสงสารพวกเราทั้งหลายอยู่มาก ชักชวนให้แต่สร้างคุณงามความดี ไม่ให้สร้างความชั่ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกท่านจะให้แสดงออกทางความดี ที่จะเป็นประโยชน์แก่ส่วนตนและส่วนรวมมากน้อย จึงขอให้ระลึกถึงพระโอวาทหรือพระรำพึงของพระองค์ซึ่งมีประจำต่อสัตว์โลกมาเป็นเวลานานก็ได้ รำพึงถึงว่า ไม่อยากให้ผู้ใดในเมืองไทยเป็นคนชั่วช้าลามก เป็นคนไม่ดี หรือเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง พระองค์ไม่ประสงค์พระองค์สร้างพระบารมีมาประจำตลอดเวลา และแนะนำสั่งสอนประชาชนทั้งหลายตั้งแต่ความดีความดี

เราเป็นลูกเต่าเหล่ากอของพระองค์ ก็ให้พากันระลึกถึงแต่ความดี สร้างแต่ความดี นี่จะเป็นสิริมงคลแก่พี่น้องทั้งหลายนะ เรื่องความชั่วมีด่าข่มมีดื่น แหม จนกระทั่งจะดูไม่ได้เลย เราพูดจริง ๆ ท่านทั้งหลายให้ฟังเอานะ ภาษารธรรมต้องพูดอย่างตรงไปตรงมาทีเดียว เรียกว่าภาษารธรรม พูดอ้อมอ้อม พูดร้อยสั้นพันคม พูดนิมนวลอ่อนหวานเพื่อจะตัมจะตุนคนอื่น นั่นเป็นเรื่องของกิเลสทั้งมวล เรื่องของธรรมจะมีตั้งแต่ความจริงล้วน ๆ ออกไป

วันนี้ก็ได้พูดถึงเรื่องคุณงามความดีทั้งหลาย ซึ่งวันนี้ตรงกับวันเฉลิมพระชนม์ของ พระองค์ท่าน ก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายจงบำเพ็ญคุณงามความดีเป็นที่ระลึกภายในใจ เอาให้ ได้ทั้งวันวันนี้ ไปที่ไหนอย่าลืม พุทโธ ธัมโม สังโฆ พระองค์ก็ทรงกราบ พุทโธ ธัมโม สังโฆ ที่เรากราบอยู่ทุกวันนี้แหละ พระองค์เป็นหนึ่งในของเราด้วยซ้ำ เรื่องความซื่อเกียจขี้คร้าน มีแต่พวกเรา พระองค์เราอยากจะพูดว่าท่านไม่ซื่อเกียจ การสอนก็มีแต่สอนอยากให้เป็นคน ดิบคนดี ไม่ซื่อเกียจ แต่พวกซื่อเกียจทำความดีนี่คือพวกเรา ให้ระวังให้ดีตรงนี้ มันขัดแย้งต่อ พระโอวาทท่าน ให้พากันสร้างคุณงามความดี

อย่าลืมคำว่าพุทธศาสนานี้ เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ในปัจจุบันนี้คือพระ พุทธศาสนาของเราที่เรียกว่าสมณโคตม ขอให้กราบไหว้บูชาระลึกท่านเป็นขวัญใจอยู่ตลอดเวลา พุทโธคำเดียวกระเทือนทั่วแดนโลกธาตุ เพราะพระพุทธรูปเจ้าตรัสรู้มีจำนวนมาก ขนาดไหน ธรรมที่ปรากฏขึ้นจากการค้นพบของศาสดาแต่ละองค์ ๆ นี้ครอบโลกธาตุ แล้ว พระสงฆ์สาวกของพระพุทธรูปเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ นี้มีจำนวนเท่าไร ที่เราได้เปล่งถึงอยู่ทุก วันนี้ว่า **สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ** ส่วนมากเราจะระลึกถึงพระสงฆ์ในปัจจุบันที่เป็นสาวกของพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าพระสมณโคตมเรา เราไม่ค่อยระลึกหรือไม่ระลึกถึงพระสงฆ์ทั้งหลายที่มี มาตั้งกัปตั้งกัลป์มาเป็นสภะของพวกเรา เราไม่ค่อยได้คิด วันนี้ขอให้พี่น้องทั้งหลายระลึก ถึงบ้าง

คำว่าพุทโธคำเดียวนี้กระเทือนทั่วพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ เทียบกับท้องฟ้า มหาสมุทร ฟิ่งซิมากไหมพระพุทธรูปเจ้า พระพุทธรูปเจ้าอุบัติขึ้นมาแต่ละพระองค์ ๆ นี้กลายเป็นธรรมธาตุ ๆ ครอบโลกธาตุ พระธรรมพระพุทธรูปเจ้าทรงรู้ โลกถึงได้เห็นธรรมรู้ธรรมได้ ปฏิบัติตามธรรม ถ้าไม่มีพระพุทธรูปเจ้าทรงรู้ฟื้นขึ้นมาแล้วจะไม่มีใครรู้ใครเห็น เกิดแล้ว ตายแล้วก็อยู่อย่างนั้น นี่พระธรรมเกิดขึ้นจากพระพุทธรูปเจ้า พระสงฆ์ก็คือพระพุทธรูปเจ้าเป็นผู้ ประทานพระโอวาทให้ ได้ปฏิบัติตามจนได้บรรลุธรรม เรียกว่าตรัสรู้หรือบรรลุธรรมก็ได้ ถึงแดนแห่งความพ้นทุกข์ **สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ** นี้มากแสนมากถ้าเราจะพูดตามหลักความ จริง ไม่พูดแบบกิเลสมันบอกว่าเหลือเชื่อ กิเลสถ้าเป็นความดีแล้วมันว่าเหลือเชื่อ ถ้าเป็น ความชั่วมีโคตรมีแช่ของกิเลสเท่าไร ลากเข็นกันมาหมดเลยมาเชื่อ ถ้าเป็นทางความชั่วแล้ว กิเลสลากโคตรลากแช่มาเชื่อด้วยกันหมด แล้วลากสัตว์ทั้งหลายให้ไปทำความชั่วเหมือนกันหมด ถ้าสัตว์ทั้งหลายมีโคตรมีแช่ พวกนี้ก็จะวิ่งตามกิเลสไปทำความชั่วซ้ำลามกทั้งหมด ทั้งโคตรทั้งแช่เลยแหละ

ต้องขอภัยนะพูดไปหลงลืมไป มันไม่สับสนไม่ต่อ นี่ละเรื่องพระสงฆ์สาวกตรัสรู้ธรรม ขึ้นมามากขนาดไหน พุทธ ธรรม สงฆ์ รวมแล้วเรียกว่าเป็นธรรมชาติมากแสนมาก แล้ว เป็นมานานแสนนาน พูดอย่างนี้ใครจะไม่เชื่อ ว่าพระพุทธเจ้ามีมากขนาดไหน ก็ตรัสรู้มานี้ เรานับได้ที่ไหน ต้นอยู่ที่ไหน ปลายอยู่ที่ไหน พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ ตรัสรู้มาเรื่อย ๆ ถึงจะเป็นเวลาชาก็ตาม แต่ตรัสรู้ไม่หยุดไม่ถอย ตรัสรู้มาเรื่อย ถ่ายกันมาเรื่อย แล้วยังคง มีไปข้างหน้าอีกไม่สิ้นสุด พระพุทธเจ้าตรัสรู้กันมาเรื่อย ๆ พระธรรมปรากฏขึ้นเรื่อย ๆ จากพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ๆ พระสงฆ์ปรากฏขึ้นเรื่อย ๆ นี่มีจำนวนมากขนาดไหน

เราได้กราบพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ นี้เรียกว่าเรามีอำนาจวาสนาบุญญาภิสมภาร ถึงได้เกิดมาพบพุทธศาสนา แล้วก็ได้กราบไหว้บูชาและได้ปฏิบัติตามพระโอวาทคำสอนของพระพุทธเจ้า นับว่าเป็นประโยชน์แก่เราและสังคมทั่ว ๆ ไป เฉพาะอย่างยิ่งชาวไทยเราเป็นสังคมแห่งชาวพุทธเสียมากต่อมาก อย่าลืมคำว่า พุทธโธ ธัมโม สังโฆ ถ้าหากว่า มันจะคิดทำความชั่วช้าลามกทั้งหลาย ให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เฉพาะวันนี้เป็นวันเฉลิมพระชนม์ ให้ระลึกถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีพระเมตตาต่อพี่น้องชาวไทยเรา อย่างน้อย ๖๒ ล้านคน ความชั่วที่ระลึกขึ้นนั้นจะระงับไปด้วยพระบารมีของพระองค์ท่าน ช่วยระงับให้เราไปด้วย ให้พากันระลึกถึงคุณงามความดี

วันเช่นนี้เป็นวันสำคัญ พระองค์เป็นผู้สำคัญ เราก็ระลึกถึงเป็นวันสำคัญ แล้วมานึกถึงธรรมในหัวใจของเราให้เป็นของสำคัญมากยิ่งขึ้นอีกนะ แล้วเราจะมีความสุขความเจริญ มีความสงบร่มเย็น และจะได้จากธรรมนี้ทั้งนั้น สิ่งอื่นที่จะได้ให้เป็นความสงบร่มเย็นนอกเหนือจากธรรมแล้วไม่มี เรื่องของกิเลสนี้ ที่สัตว์โลกทั้งหลายชอบนักชอบหนาตี๋มตี๋มที่สุดตลอดมา ไม่เคยมีวันจืดจางเลย นี่คือเรื่องของกิเลส อ้าว หลงไปแล้วนะพูด เอละ เราจำได้ตรงไหนก็พูดตรงนั้นละนะ เพราะเวลานี้หลงตาก็กะแล้ว อายุขนาดนี้แล้วพูดหลงหน้า หลงหลัง ตรงไหนจำได้ก็พูดออกมาตรงนั้น ท่านทั้งหลายจำเอาตามนั้นก็แล้วกัน นี่หลงหน้าหลงหลังแล้ว

เราพูดถึงเรื่องกิเลสมัน ที่ว่าเชื่อตามกิเลส กิเลสหลุดลากไปนี้ไม่มีวันเบื่อหน่ายอิมพอแล้วพาสัตว์ทั้งหลายให้จมอยู่ในกองทุกข์นี้ก็มากแสนมากนานแสนนาน ก็ไม่มีใครรายได้เบื่อหน่ายอิมพอ พอพูดออกมา โอ๊ย เป็นทุกข์อย่างนั้นอย่างนี้ มีครูบาอาจารย์มาสอนพอรู้ว่ากิเลสบ้าง อ้อ เป็นทุกข์เพราะกิเลสมันติด ว่าเท่านั้นละนะ จากนั้นกิเลสกระซิบไปทางความชั่ว หือ ๆ ขึ้นเลยนะ เป็นบ้าเลย เป็นอย่างนั้นนะพวกเรา กิเลสกระซิบเท่านั้นพอแล้ว ดีไม่ดีหูขาด มันยังไม่ได้มาจูงหูเรา เราจับหูให้มันดึงเสียก่อน หูขาด นี่ละกิเลสเก่งขนาดนั้น

ธรรมะเบื้องต้นยังไม่เก่ง หากเป็นนิสัยของผู้มีธรรมอยู่ภายในใจ คิดอยากทำบุญทำทาน คิดอยากสร้างกุศลผลบุญประเภทต่าง ๆ มันหากเป็นอยู่ในจิต นี้เรียกว่านิสัยแห่งบุญแห่งกุศลติดใจของผู้นั้น หากเป็น หรือการทำความชั่วนี้ขยะ ๆ มันหากเป็นอยู่ในจิต การทำความดีอยากทำ ๆ ไม่มีใครบอกก็เป็นในใจ นี้เรียกว่านิสัยแห่งความดี

คนมีนิสัยหยาบจะทำตั้งแต่ความชั่ว คนมีนิสัยดีมักจะทำความดี ไม่มีใครบอกมันหากเป็นอยู่ในใจของมัน ถึงไม่มาก แสดงเพียงเท่านี้ก็ตาม เวลาธรรมมากเข้า ๆ ธรรมนี้จะเด่นขึ้น เต้นขึ้นภายในหัวใจ เพราะคำว่าธรรม แดกออกไปก็เป็นบุญเป็นกุศล เป็นบาปเป็นกรรมแยกประเภทออกไป เวลาเราคิดถึงเรื่องบุญเรื่องกุศลนี้เป็นเรื่องของธรรม ธรรมก็ตัดดวงเอาบุญกุศลเข้ามาใส่ใจ เวลากิเลสมีอำนาจมากกิเลสดึงไปก็สร้างแต่บาปแต่กรรม ออกจากหัวใจดวงเดียวกันนี่นะ

กิเลสก็ดี ธรรมก็ดี อย่าเข้าใจว่าจะมีมาจากไหน เกิดขึ้นที่ไหนได้ นอกจากเกิดขึ้นที่ใจของสัตว์นี้เท่านั้น มันมีอยู่ในใจของเรา มีทั้งฝ่ายกิเลสและฝ่ายธรรม เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว เรายังมีครูมีอาจารย์สอนอีก มีธรรมท่านสอนไว้อีก เราก็ควรจะแน่ใจว่าบาปบุญเกิดอยู่ที่ใจ เพราะกิเลสกับธรรมเกิดที่ใจ กิเลสพาให้สัตว์ทำบาป ธรรมความดีพาให้สัตว์ทำดี อยู่ในใจของเรา ให้เราพยายามเดินไปตามธรรมนี้ก่อน ถึงไม่แสดงมาก ธรรมเป็นความรู้ลึกภายในจิตใจ อยากทำแต่ความดีทั้งหลาย เพียงเท่านั้นก็เอา อยากทำเราก็ทำตามนิสัยของเรา ตามกำลังของเรา ครั้นทำไป ๆ ก็มากขึ้น ๆ เราสั่งสมความดี ความดีมากขึ้น สั่งสมความชั่ว ความชั่วก็มากขึ้น เช่นเดียวกัน นี่เราสั่งสมความดี แล้วหนักเข้า ๆ ความดีจะเด่นขึ้น เต้นขึ้นภายในจิตใจ

อ้าว เข้ามาปัจจุบันคือตัวของเรา เวลาเริ่มต้นเช่นเรามาภาวนาจะเอาให้หลุดพ้นจากทุกข์ ฟาดลงไป ทีแรกล้มลุกคลุกคลาน ครั้นต่อมาตะเกียกตะกาย ล้มแล้วลุกได้ ๆ ล้มเร็ว ลุกเร็ว ไปได้ ๆ ต่อไปก็หนักเข้า ๆ จิตใจก็ค่อยสว่างไสวขึ้นไป ที่นี้ความอยากมันเลยคำว่าบุญไปแล้ว มีแต่อยากพ้นทุกข์ ๆ โดยถ่ายเดียว บุญก็เป็นเครื่องหนุนให้พ้นทุกข์ อยากพ้นทุกข์ไปเลย นั่น อำนาจแห่งบุญถึงใจแล้ว มันเข้าถึงใจแล้ว บุญเข้าถึงใจแล้วใจนี้หมุนที่จะออกโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ให้พ้นทุกข์ ๆ นี้ละเกิดขึ้นที่ใจ เมื่อเวลาธรรมมีกำลังมากเท่าไรก็ชำระกิเลส ที่เป็นตัวเศร้าหมองมีติดื้อและเป็นภัยต่อสัตว์อยู่ภายในจิตใจนั้นออกได้โดยลำดับ ๆ จนกระทั่งชำระหมดโดยสิ้นเชิง ถ้าศัพท์พระพุทธเจ้าที่ว่าตรัสรู้ธรรม พ้นทุกข์ในขณะนั้น พระสาวกก็เรียกว่าบรรลุธรรมพ้นทุกข์ในขณะนั้น

นี่คือธรรมมีอำนาจแล้ว สังหารกิเลสให้ขาดสะบั้นลงจากใจ บรรลุธรรมขึ้นมา เรียกว่าถึงแดนพ้นทุกข์แล้วในขณะที่บรรลุธรรม หรือตรัสรู้ธรรม นี่ธรรมมีอำนาจเป็นอย่างนี้ เราสร้างขึ้นเรื่อย ๆ มีอำนาจขึ้น ๆ พ้นทุกข์ได้ด้วยอำนาจแห่งธรรมแห่งความดีทั้งหลาย แต่กิเลสถ้าป็นไปตามมันยังเป็นทุกข์มาก ๆ ท่านก็บอกไว้แล้วกิเลสพาสัตว์ให้ลุ่มจม ธรรมพาสัตว์ให้พ้นฟู เราก็ควรจะจำเอา ให้เชื่อ ๆ พระพุทธเจ้านะทุกคน ๆ เชื่อพระพุทธเจ้า เราเชื่อเรานั้นคือกิเลสที่อยู่ในหัวใจเรา แล้วจะจมไปตามมันทั้งนั้น ให้พากันจดจำเอา วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นจะไม่พูดมากมายอะไรละ ให้พากันนำไปประพฤติปฏิบัติก็แล้วกัน ถ้ายทอดกันเพียงแค่นี้ก็เอาแหละ เหนื่อย

โยม โทรทัศน์ช่อง ๑๑ และวิทยุกรมประชาสัมพันธ์ อยากจะขอกราบอาราธนา หลวงตาว่า วันนี้เป็นวันพ่อแห่งชาติ วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อยากจะขอข้อธรรมะจากหลวงตาว่า พ่อที่ดีของครอบครัวควรจะเป็นอย่างไรครับ

หลวงตา พ่อที่ดีของครอบครัว เราคนหนึ่งก็เป็นพ่อของเด็ก เป็นตัวของเมียอยู่แล้ว เราเป็นพ่อประเภทใด ลูกเขยยอมรับไหมว่าพ่อเรานี้ดีหรือยอมรับเพียงว่า พ่อเรานี้เลว อย่างนั้นหรือ เมียยอมรับว่าดีเฉย ๆ แต่ตัวเรานี้เลวอย่างนั้นใช้ไม่ได้นะ เข้าใจหรือ เรียกว่ายอมรับ เอ้า ถ้ามมาหลงอีกแล้วนะ

โยม พ่อที่ดีครับ

หลวงตา ธรรมดาของพ่อที่ดีกับลูกนี่ที่ไหน ๆ มันก็ตีเหมือนกัน พ่อกับลูกนี่มันตีด้วยกันทั้งนั้น มหาโจรปล้นบ้านปล้นเมืองเขาได้มาก็เอามาให้ลูกกิน เป็นอย่างนั้นนะ พ่อกับลูกนี่ตีทั้งนั้น ลูกกับพ่อก็ดี แต่ตัวกับเมียนี่ไม่ค่อยดีเสมอไป เมียตีตัวไปหาเที่ยวแต่ไอ้หนูใช้ไม่ได้ อย่างนี้ตัวเลว ถ้าตัวดีเมียก็ไปหาเที่ยวแต่ไอ้หนู นี่ก็เรียกว่าเมียเลวใช้ไม่ได้ ถ้าให้ตีคือยังงี้ ตัวก็ดีเมียก็ดี มีความพอดีเป็นพื้นฐาน คือมีตัวเดียวเมียเดียวเท่านั้น ตามเยี่ยงอย่าง ประเพณีของชาวพุทธเรา ไม่สร้างความชอกช้ำให้แก่กันและกันในระหว่างคู่ครองทั้งสอง นี้เป็นมงคล เรียกว่าตัวดีเมียก็ดี ลูกก็ดีพ่อก็ดีเพราะรักลูก แต่อย่าไปหาจกหาลักมาให้ลูกกินนะ ลูกที่ดีก็ถ้าพ่อไปหาขโมยของมาให้กินลูกไม่ควรกิน ถ้ารู้ภาษาภาษานะ ปาเข้าปาหรือปาใส่หน้าผากพ่อ เข้าใจไหม พ่อแม่ทั้งหลายเขาเอาอาหารมาเลี้ยงลูกเขาไม่ได้ขโมยเอามาเลี้ยงเหมือนพ่อคนนี้นะ ลูกเอาอาหารนั้นปาใส่หน้าพ่อ พ่อก็ไม่ควรดุลูก เพราะลูกสอนพ่อ เข้าใจหรือ เอ้า มีอะไรถามมาอีก

นักข่าว หลวงตาครับ สมัยที่หลวงตาเป็นเด็ก ๆ อยู่ไม่นทราบที่พ่อของครอบครัวต่าง ๆ ในสมัยโบราณเป็นอย่างไร หลวงตาพอจะยกตัวอย่างให้ญาติโยมฟังได้ไหมครับ

หลวงตา อ้าว โบราณเป็นยังไงเดี๋ยวนี้ก็เป็นอย่างนั้นละ โบราณของคนดีก็มีคนชั่วก็มี ก็มีย่างเดียวกัน คนโบราณถ้าหากจะพูดตามสิ่งแวดล้อมแล้ว โบราณเราคนไม่มากเรื่อง ไม่ค่อยมาก ความทุกข์ ความเดือดร้อนวุ่นวายก็ไม่ค่อยมาก ทีนี้เวลาคนมากขึ้นมาเรื่องก็ มาก ๆ ก็สร้างความยุ่งเหยิงวุ่นวายมากขึ้น ๆ จึงควรมีธรรมเป็นเครื่องระงับดับให้อยู่ใน ความพอเหมาะพอดี แม่น้ำมหาสมุทรถึงจะกว้างมันก็มีฝั่งของมัน คนเราก็เอาธรรมะเป็น ฝั่งให้อยู่ในขอบเขตแห่งธรรม อย่าดีต่อย่ำดีจนเลยฝั่งแห่งธรรมแล้วจะจมลงนรกอีก ก็เท่า นั้น มีอะไรอีก

นักข่าว ในสังคมปัจจุบันนี้ลูกหลานเยาวชนจะไปในทางฟุ้งเฟ้อกันไปหมด ลูกที่ดี ควรจะปฏิบัติต่อพ่อแม่อย่างไรครับ

หลวงตา ธรรมดาพ่อแม่ก็อยากให้ลูกดี ลูกก็อยากให้พ่อแม่ดี ไม่ทราบว่าจะให้ดีแบบ ไหนก็ไม่ทราบ เพราะลูกทุกวันนี้มันก็เลอะเทอะ เหตุที่เลอะเทอะเพราะพ่อกับแม่พาให้ เลอะเทอะ มันมีแบบพิมพ์มาเหมือนกัน ถ้าไม่ได้แบบพิมพ์จากพ่อจากแม่มันก็ไปได้ตัว อย่างมาจากเพื่อน ๆ ผู่ง ๆ สังคมต่าง ๆ ที่ไม่ดี เลยกลายเป็นสังคมเลอะเทอะ คนเลอะ เทอะ ไปที่ไหนมีแต่คนเลอะเทอะ เด็กเลอะเทอะผู้ใหญ่เลอะเทอะ หญิงเลอะเทอะชายเลอะ เทอะ ทั่วประเทศไทยมีแต่คนเลอะเทอะดูไม่ได้นะ นี่คือนี่ไม่มีธรรมครองใจ ไม่มีธรรมเป็น เครื่องกำกับรักษา ธรรมคือความดีงามทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าธรรมไม่ว่าประเภทใดถ้าเป็นธรรม แล้วจะดีเป็นขั้น ๆ เลวไม่มี แต่กิเลสเลวตลอด ตั้งแต่พื้นเพของกิเลสจากลูกจากหลาน ปู่ ย่า ตา ยาย โคตรแซ่ของกิเลสเป็นสกุลที่เลว สกุลที่ตมต้นหลอกดวงสัตว์โลกให้ลุ่มจมได้ทั้ง นั้น แต่ธรรมถ้ายกเป็นสกุลแล้ว เป็นสกุลธรรมมาตั้งแต่ดั้งเดิม ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นสกุลที่รื้อ พื้นสัตว์ทั้งหลายขึ้นจากความลุ่มจม ให้สูแดนพ้นทุกข์เป็นลำดับ ๆ ได้จนกระทั่งถึง นิพพาน เพราะอำนาจแห่งธรรมเป็นเครื่องรื้อพื้นนี้ทั้งนั้น แล้วมีอะไรอีกละ

นักข่าว หลวงตาครับ พวกเราคนไทยเป็นลูกของพระเจ้าอยู่หัวทุกคน หลวงตาอยาก ชวนพวกเราให้ทำอะไรถวายในหลวงครับ อยากจะให้หลวงตาแนะนำครับผม

หลวงตา ตะกี้ก็ชวนแล้วนี่ นอกจากมันชี้เกียดคนไทยเรามันไม่ทำเท่านั้นแหละ เข้า ใจเธอ ให้บำเพ็ญความดี ระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ อุทิศส่วนกุศล ถวาย พระองค์ ซึ่งมีพระเมตตาอยู่แล้วกับพี่น้องชาวไทยเราตั้ง ๖๒ ล้านคน ตะกี้ก็พูดไปแล้ว อย่างนี้ใช้ไหมละ อ้าว มีอะไรว่าไปอีก

นักข่าว วันที่ ๑๐ ธันวาคมนี้หลวงตาจะนำทองคำเข้าคลังหลวงอีก อยากให้หลวงตา พูดถึงเรื่องนี้ครับ

หลวงตา ก็จะมาเข้าจริง ๆ ถ้าจะให้พูดเพิ่มอีก ก็ต้องไปหามาเพิ่มอีก เราจะได้พูด บอกว่าเราได้ทองคำมาเพิ่มเท่านั้น อันนี้ได้ตกลงกันเรียบร้อยแล้วกับช่างหลอมเขาว่า ๕๐๐ กิโล วันที่ ๑๐ นี้จะมอบ แต่ดอลลาร์นี้ไม่แน่ ค่อนข้างเน่อยู่เวลานี้ก็จะได้ประมาณสัก ๒ แสน เพราะเรามีอยู่ในบัญชีเพียง ๒ แสนกว่า ไม่มากนัก จึงพูดได้เพียงแค่ว่า ๒ แสน ถ้าหากว่าได้เพิ่มมากกว่านั้น เราก็จะเข้าพร้อมกัน ก็มีเท่านั้น ทองคำถ้าหากว่ามีผู้มาบริจาค เพิ่มเต็มวันนั้นก็ไม่น่าจะว่าเรากำหนดไว้ ๕๐๐ กิโลนี้ คือมีเท่านี้เสียก่อน ถ้ามีผู้มามอบ หรือมาทำบุญให้ทาน ถวายเข้าในคลังหลวงอีกเท่าไร คิดเป็นจำนวนมากแล้วเข้าอีกเพิ่มอีก ๆ ถ้าไม่มีอะไรก็ตามกำหนดที่ตายตัวไว้แล้วนี่คือ ๕๐๐ กิโล เข้าในวันนั้น แล้วมีอะไรอีกล่ะ

นักข่าว ตอนนี่คนไทยไปมั่วเมาในยาเสพติด กันมากขึ้นทุกวัน ๆ อยากจะให้หลวงตาช่วยชี้ทางสว่างให้หน่อยครับ

หลวงตา อู๊ย.อย่างนี้เราก็ไม่อยากพูดนะ จะว่ายังไง เขาติดกันมาสอนกันมา มามาก ต่อมากแล้ว มันก็อย่างว่าบิ่นเข้า ๆ อยู่ในเรือนจำ เรือนจำเป็นที่ตัดสันดานของคนสร้าง โทษสร้างกรรม มันก็รู้อยู่ แต่มันไปในเรือนจำเต็มทั้งหญิงทั้งชาย มีแต่คนสร้างความชั่ว เต็มอยู่นั้น แล้วนี่เขากินยาเสพติด เราห้ามว่าอย่ากินนะ ถ้าเขาหยุดตามเราแล้ว โอ๊ย.หลวงตาบวนี้เป่าพูดเดียวเลย ให้หมดทั้งประเทศไทยไม่มีใครกินยาเสพติด นี่เป่าก็หมดลมเปล่า ๆ เราเลยไม่อยากเป่า สอนก็ไม่อยากสอน มันก็จะหมดลมอีกจะว่ายังไง อ้าวจริง ๆ นะมันติดได้ มันมาได้ทุกแบบทุกฉบับ เพราะคนชั่วมีมาก มันจะชอกแซกซิกแซ็ก เข้าไปหาคบค้าสมาคม เรียกว่าหาผลรายได้จากใครต่อใคร ยิ่งเด็กด้วยแล้วมันยิ่งเข้าได้สนิท ดีสนิทเข้าในแบบนั้นแบบนี้ เต็มยอดยาเสพติดเข้าไปกิน กินแล้วหงายหมาเลย เข้าใจใหม่กินแล้วหงายหมา ไม่เป็นท่า ถ้าลงใครได้ติดยาเสพติดแล้วไม่มีฟื้นได้เลย เรียกว่าหงายหมาเข้าใจใหม่ ถ้าหงายแมวพอดิดแล้วฟื้นได้แก้ตัวเอง เรียกว่าหงายแมวตบได้แก้ไขได้ ถ้าหงายหมาแล้วร้องแต่แหงก ๆ มีเท่าไรกินหมดแล้วเจ้าของก็จมไปเลยไม่มีทางแก้ตัวได้ คนประเภทนี้เรียกว่าคนประเภทหงายหมาไม่เป็นท่า คนประเภทที่รู้ตัวแล้วกลับแก้ไขตัวเองให้เป็นคนดีเป็นปรกติตามเดิมแล้วเรียกว่าหงายแมว แก้ตัวได้เข้าใจใหม่ พวกเรานี้พวกหงายหมาหรือพวกหงายแมว เราอยากถามสักหน่อยนะ ถ้าไม่กินก็ไม่หงายแบบคนเข้าใจใหม่ เรารู้แล้วเราเราไม่กิน ถ้าหากว่ากินแล้วรู้เนื้อรู้ตัวแล้วแก้ไขตัดแปลงให้เป็นหงายแมว อย่าให้เป็นหงายหมา เลกว่าหมาจะเข้าใจใหม่ คือหงายหมา หมาไม่ได้ติดยา เราหงายหมาเราติดยา สู้หมาไม่ได้เข้าใจใหม่ มีอะไรอีกล่ะ

นักข่าว หมดแล้วครับ

หลวงตา หมดแล้วเธอ เป็นยังไงพอเป็นคติได้บ้างไหมละวันนี้ ที่ถามที่ตอบวันนี้เนะ มันก็ขึ้นอยู่กับคำถามบ้าง แล้วขึ้นอยู่กับภูมิผู้ตอบด้วยเหมือนกันนะ ส่วนใหญ่ก็ขึ้นอยู่กับ การถาม ถามมาในแง่ใด ๆ การตอบมันก็ออกรับกัน ๆ เป็นธรรมดา แค่นี้ก็เห็นจะพอสมควรละนะ

โยม หลวงตาเจ้าคะ ภาวนาแล้วจิตฟุ้งซ่าน เลื่อมลอย จะละทิ้งการภาวนาจะแก้ไขอย่างไรคะ

หลวงตา สาเหตุที่ให้ฟุ้งมันมีเหตุเรื่องราวอะไรต่าง ๆ ไม่พอใจ จิตมันไปประหวัด ๆ ดิ่งเข้ามามันไม่เข้าเรียกว่า จิตฟุ้งซ่าน

โยม มันเข้าเดี๋ยวมันก็ออกเจ้าคะ

หลวงตา มันก็ออกแหละ ไม่ใช่คนตายนี่ นอนแล้วยังตื่นวะ ก็ให้มันเข้าเถอะนะ มันไม่เข้าเลย ออกเตลิดเปิดเปิงดูไม่ได้ เราอยากได้ฟังบรรดาพี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธ พุทธถึงเรื่องจิตตภาวนาบ้าง การให้ทานนี้เป็นพื้นฐานของชาวพุทธเรายกนิ้วให้เลย ไปภาคไหนเหมือนกันหมด พื้นฐานแห่งชาวพุทธเราคือการให้ทาน การเสียสละ การสงเคราะห์ส่ง หากัน เหมือนกันทุกภาค เพราะหลวงตาได้เที่ยวหมดทุกภาคเลย แต่ศีลนี้รู้สึกว่ามีน้อย มากนะ ภาวนานี้สำหรับประชาชนทั่ว ๆ ไป ไม่ค่อยจะมีกันเลย พระแทนที่จะนำหน้าเขากลับถอยหลัง พระก็ไม่ได้เรื่องการภาวนา มีเยอะพระในประเทศไทยเรา นับแต่หลวงตาบว ไป เคยภาวนาไม่เคยภาวนาก็อยู่ที่นี้ด้วยกันนั้นแหละ

เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ภาวนาบ้าง ถ้าอยากให้เห็นเรื่องราวที่แปลกประหลาด อัจฉริยะขึ้นมาตามทางของศาสนาที่เปิดโล่งไว้แล้ว จากที่ทรงรู้ทรงเห็นแล้วนั้นแหละ เปิด เผยออกมา มันเห็นจริง ๆ จะให้ว่ายังไง สามแดนโลกธาตุนี้มาค้ำไม่มีหวั่น เหมือนคนตาดีเพียงคนเดียว คนเต็มศาลานี้ตาบอดหมด แล้วจะเอาใครเป็นประมาณ เอ้า ว่าดูซิ จะเอาคนตาบอดเป็นประมาณหรือเอาคนตาดีเป็นประมาณ ถ้าเอาคนตาดีเป็นประมาณได้ตามหลักความจริงแล้ว พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอก โลกวิทู เป็นผู้รู้แจ้งแทงทะลุทั้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง นี้เอาเป็นประมาณได้ สัตว์โลกหมู่หนวกตาบอดมาสามแดนโลกธาตุเอาเป็นประมาณไม่ได้ ถ้าเอาเป็นประมาณได้ยกขึ้นมาเป็นศาสดาซิ มันไม่มีใครมาเป็นได้ มีพระพุทธเจ้าพระองค์เดียว

นี่ละธรรมถ้าลงได้ปรากฏขึ้นในใจแล้วมันอาจหาญขึ้นนะ ก็มันเห็นอยู่ที่นี่ ตาบอดมันก็ลู่บ ๆ คล่า ๆ จับมือมันใส่เนะ มันก็ยังไม่เห็น จับมือใส่เข้าไปหานีนะ ๆ มันยังไม่เห็นคนตาบอดผู้มันมืด ๆ บอกเท่าไรมันไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเลยคนประเภทนี้

ประเภทที่บอดหนาสาโหดที่สุดไม่มีบุญมีบาป เหลือแต่ร่างกระดูกกับใจที่ครองร่างอยู่นี้ ใจมีดีใจดำนี่ละจะพาจมนรกอีก เป็นอย่างนั้นนะเรื่องตาบอด

นี่ละพระพุทธทรงรู้ทรงเห็นมาอย่างนี้มาสอนโลก เอ้า ปฏิบัติซิ แม่ภูมิของสาวกผู้มีความเชี่ยวชาญ ไม่ใช่ภูมิของศาสดาก็ตาม จะเป็นพยานพระพุทธเจ้าได้อย่างมั่นใจหรือแนใจ จะทรงวางพระทัยได้หมดเลย เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า เมื่อได้รู้ปั๊บแล้วกลับเลย จะไปทูลถามพระพุทธเจ้าอยู่ก็ไม่ไป คือตัดสินใจได้แล้วจำขึ้นมาแล้ว พระพุทธเจ้าคืออะไร ผางขึ้นมาในใจแล้วกลับ ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเราตถาคต เห็นธรรมประเภทแบบเดียวกันนี้แหละ ไม่มีแปลกต่างกัน ถ้าวางได้ถึงขั้นบริสุทธิ์ผ่องแล้วแบบเดียวกันหมด

เหมือนกับแม่น้ำมหาสมุทร แม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลเข้ามาแล้วยังไม่เรียกเป็นแม่น้ำมหาสมุทรนะ ไหลเข้ามา ๆ อันไหน ๆ ที่ถึงมหาสมุทรแล้ว นี่เป็นน้ำมหาสมุทรแล้ว จะว่ามาจากคลองนั้นคลองนี้ไม่ได้ ที่ยังไม่เข้ามายังเรียกได้ ๆ เข้ามาเรื่อย ๆ พอถึงนั้นเป็นมหาสมุทรด้วยกันหมด จ่อลงปั๊บนี้ถึงกันหมดเลย นี่ละจิตของท่านผู้บำเพ็ญคุณงามความดีบำเพ็ญเข้ามาเหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ก้าวเข้ามา ๆ ผู้ดำเนินบารมีมา ไกลเข้ามา ๆ พอเข้ามาหาสมุทรแล้วเป็นอันเดียวกันหมด ไม่ต้องถามกันว่า มหาสมุทรคืออะไร จ่อลงไปนี่ถึงแล้ว ตั้งแต่มีเราจ่อลงไปท่วมมหาสมุทรหมดแล้ว

บรรดาจิตของท่านผู้สิ้นกิเลสปั๊บเข้าไปอันเดียวกันนี้เป็น มหาวิมุตติมหานิพพาน ธรรมชาติได้สมบูรณ์แบบเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์จึงไม่มีแปลกต่างกัน นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ไม่มีความยิ่งหย่อนต่างกัน เท่ากับน้ำมหาสมุทรเช่นเดียวกันหมด เรียกว่าธรรมชาติ นี่ละพระพุทธเจ้าทั้งหลายเป็นธรรมชาติล้วน ๆ แล้ว มาสอนโลก เมื่อมีพระรูปพระโฉมสรีระอยู่นี้ก็เรียกว่าพระพุทธเจ้า พระสาวก อาศัยร่างกายพออันนี้ปั๊บแล้วเป็นธรรมชาติไปเลย ธรรมชาตินี้ละครอบโลกธาตุอยู่ ที่ว่าธรรมมีอยู่คืออันนี้แล

นี่ละพระพุทธเจ้ารู้อย่างนี้ เพียงสาวกเท่านั้นได้รู้ลงไปนี่ก็เป็นพยานพระพุทธเจ้าได้อย่างเต็มเหนี่ยวเลย ถึงไม่เป็นภูมิของพระพุทธเจ้าก็ตาม ความรู้มีความลึกตื่นหยาบละเอียดต่างกัน อันนี้มีต่างกัน สาวกภูมิกับพุทธภูมิ ภูมิของพระพุทธเจ้านี้เป็นภูมิที่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ภูมิของสาวกก็เหมือนกับว่าท้องช้างท้องหนูเข้าใจไหม ช้างกินอัมท้องตัวเอง เต็มท้องช้างก็สบาย หนูตัวเท่านี้ก็ตามกินเต็มท้องมันแล้วมันก็สบายเต็มตัวของหนูเต็ม

ตัวของช่าง นับรรดาสาวกกับพระพุทธเจ้าก็แบบเดียวกัน เต็มภูมิของตัวเองเหมือนกับหนู เต็มท้องของตัวเอง กินอิ่มแล้วสบาย เข้าใจเธอ

นี่จะเป็นพยานกันได้อย่างเอกอุทีเดียว ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอมาแต่ไหน เวลาที่ถูกกิเลสมันปิดเอาไว้ไม่เห็นละชิ เหมือนกับน้ำที่อยู่ในบึง ถูกจอกถูกแหนปกคลุมไว้ น้ำเต็มบึงเต็มบ่อก็เหมือนไม่มี มีแต่จอกแต่แหนปกคลุมไว้หมด นี่มีแต่กิเลสปกคลุมไว้หมด น้ำอรรถน้ำธรรมเหมือนไม่มี เพราะกิเลสความโลภ ความโกรธ ความหลง ซึ่งเป็นเหมือนจอกเหมือนแหนครอบไว้หมดมันไม่เห็น เพราะฉะนั้นจึงให้ลากจอกลากแหนออก มันจะค่อยสว่างขึ้นมา ๆ

อยากให้พี่น้องทั้งหลายเห็นธรรมพระพุทธเจ้านี้แหละ หลวงตาบัวพูดอย่างอาจหาญมาตลอด ท่านทั้งหลายดูชื่อกิริยาเป็นยังไง เหมือนจะกั๊กจะฉีก แต่กิเลสตัวเดียวแม่เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมีในหัวใจ มีแต่พลังของธรรม พอพูดถึงเรื่องธรรมแล้วผางออกเลย ๆ แล้วแต่ใครจะถามอรรถถามธรรมมากน้อยเพียงไร ที่ควรจะออกหนักเบาอย่างน้อยมันจะเป็นเองของมันผิงทันทีเลย ๆ ที่นี้พวกนั้นมีแต่คลังกิเลส มันก็บอกว่า โอ๊ยหลวงตานี้ดู ดูโคตรพอโคตรแม่มีงอะไร เราอยากว่าอย่างนั้นเข้าใจไหม ก็มันไม่เคยเห็นธรรมประเภทนั้น มันเห็นตั้งแต่กิเลสเป็นไฟเผาหัวอก พอเห็นกิริยาท่าทาง โอ๊ยนี่โกรธแล้ว มันว่าอย่างนั้นนะ ก็มันไม่เคยเห็นธรรมชาติความโกรธคืออะไร พลังของธรรม จะแผดขนาดไหน ก็เป็นน้ำดับไฟ ๆ ไม่มีพิษมีภัย นั่นเรียกว่า พลังของธรรม พุ่งออกมาเป็นพลังของธรรม กิเลสมีพลัง แสดงออกมาเป็นไฟเป็นไฟเผาไหม้โลก เป็นเจ้าเป็นถ่านได้หมด แต่ธรรมนี้ผิงออกมานี้ น้ำดับไฟ ๆ พรึบไปหมดเลย นั่น ต่างกันอย่างนี้นะ ให้พากันเข้าใจ

เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้รู้ได้เห็น มีแต่หลวงตาพูดอยู่คนเดียว ๆ แล้วไม่มีใครได้ปฏิบัติพอได้ยิบ ๆ แยะ ๆ ให้รู้บ้างเห็นบ้าง เพียงแยะเท่านั้นมันก็เข้ากันได้นะ ยอมรับ ๆ เป็นลำดับ พอถึงผางนั้นไม่ต้องไปหาพระพุทธเจ้า กราบอยู่ตรงนี้พอ นั้น เป็นอย่างนั้นนะ ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศขนาดนั้น เวลาที่ถูกกิเลสทั่วโลกดินแดนครอบไว้หมด ธรรมจนไม่มีเหลือ ไปที่ไหนมีแต่สนามกิเลสทั้งนั้น ๆ ๆ แหละ สนามธรรมไม่มี แม้แต่อยู่ในวัดในวาควรจะเป็นสนามธรรมได้มันก็เป็นส่วนเป็นถ่านไปหมด ในวัดในวาในพระในเณร หาธรรมไม่มี มีแต่ผ้าเหลืองโกนผมโกนคิ้วหัวโล้นใส่ลงไป แต่กิริยาแห่งการแสดงออกของกิเลสภายในจิตใจมันผลักดันออกไปให้เป็นกิเลส เป็นความสกปรกรกรุงรังเป็นไฟเป็นไฟทั้งนั้นทีเดียว ไม่ว่าจะนอกวัดในวัด

มันไม่ขึ้นอยู่กับว่าเป็นวัดเป็นวา เป็นพระเป็นเณรนะ ขึ้นอยู่กับใจมีธรรมหรือไม่มี ถ้าไม่มีธรรมแล้วมันโกนจนกระทั่งฟาดออกหมด หนักรอกนี้ยังเหลือแต่กะโหลกศีรษะ มันก็เป็นกิเลสอยู่อย่างนั้น ไม่เป็นธรรม ถ้าเป็นธรรมแล้วหัวเรานี้ไม่ต้องโกน โกนกิเลส ออกแล้วมันก็เกลี้ยงไปเลย ถ้าไม่โกนกิเลสแล้วจะโกนขนาดไหน เอาจนกระทั่งว่า กะโหลกศีรษะจะไม่มีเหลือมันก็เป็นกิเลส โกนให้กิเลสขี้นอีกซ้ำนะ เข้าใจ เอาละ พูดมากมายแล้วพอ ให้พร

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com